

nister angaaende Byg og Havre. Naar nu Landmændene skal til at aflevere deres Byg og Havre efter den Ligning, som er foreslaaet, og som jeg forudsætter vil blive gennemført, faar Landmændene saa frit Valg mellem at aflevere Byg eller Havre af deres Beholdning? Kan de Landmænd, som har rigeligt af Byg, sige: Vi afleverer Byg, og de, som har rigeligt af Havre, sige: Vi foretrækker at aflevere rigeligt af Havre, eller hvorledes har den højtærede Indenrigsminister tænkt sig, at dette Spørgsmaal skal afgøres?

Olufsen: Den højtærede Indenrigsminister begyndte i Dag sin Tale med at sige, at jeg i Gaar havde betegnet Lovforslaget som en Revolutionering af Landbruget, men at jeg havde glemt at tilføje, hvad Grunden var, og den højtærede Indenrigsminister lod endogsaa skinne igennem, at jeg skulde have vist en vis Uvillie overfor Lovforslaget og have antydnet, at det særlig skulde gaa ud over Landbruget. Dette beror paa en Misforstaaelse. Jeg er saa heldig at have det stenografiske Referat af, hvad jeg har sagt, ved Haanden, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse de første Sætninger af det, jeg har sagt. De lyder saaledes: „Det er jo de sørgelige Forhold ude i den store Verden, der bevirker, at det Lovforslag, som vi her har til Behandling, ligger paa Tingets Bord, dette Lovforslag, som betyder intet mindre end en fuldstændig Revolutionering af det danske Landbrug. Lad mig dog forudskikke den Bemærkning, at Lovforslaget ogsaa forekommer mit Parti at være fuldt ud nødvendigt, dikteret af Forholdenes Magt, og alle Partier paa Rigsdagen har jo været enige om at fremme Lovforslaget alene for at holde Hunger-spøgelset borte fra vor Dør“. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil give mig Ret i, at det er en fuldt loyal Behandling, jeg har givet Lovforslaget ogsaa med Hensyn til dette, at det var nødvendigt at faa det frem.

Med Hensyn til Grundlaget for selve Ligningen, Jordværdien, udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Landbrugsudvalget vel havde haft Betænkeligheder ved at anvende Jordværdien, men havde ment, at det vilde være det bedste i Øjeblikket, da Hartkornet vilde være haltende i visse Maader; men Jordværdien var det ganske vist ogsaa. Men det er heller ikke min Mening, at vi skulde gaa over til enten det ene eller det andet. Det, jeg har anbefalet, er et Baade — Og; og i den For-

bindelse skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg i min Tale i Gaar nævnedes, at det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), da han var Ordfører for det radikale Parti ved Behandlingen af Kornordningen for 1916, havde udtalt, at han var enig med mig i, at vi ikke burde gaa til at benytte Jordværdien, men godt kunde blive ved det gamle Hartkorn. Dette oplyste det ærede Medlem i Gaar skulde bero paa en Fejltagelse. Jeg har set Referatet igen, og det er ogsaa en Fejltagelse. Vi var enige om, at intet var fyldestgørende, at Hartkornet saavel som Jordværdien var lige ubrugelige hver for sig; det tror jeg nok var Meningen. Det er ogsaa det, Landbrugsudvalget er kommet til, og det er jeg fuldt ud enig med det i. Vi kan ikke benytte enten det ene eller det andet, men vi kunde, som jeg foreslog, beholde Hartkornet for den allerstørste Del af den danske Jords Vedkommende og gaa over til at bruge Jordværdien, hvor 10 pCt. af Arealet bestaar enten af inddæmmede og tørlagte Arealer eller af opdyrkede Heder, Mose- eller Kærstrækninger. Det vilde vistnok være let at faa konstateret, hvor store Arealer vi har af den Slags; og at omlægge Ligningen efter dette Forhold vilde sikkert ikke volde større Besvær. Jeg tror ikke, der vilde kunne komme større Usikkerhed ved en saadan Ligning, end vi allerede har set, der vil komme ved den Ligning, der er foreslaaet, altsaa naar vi anvender ren Jordværdi.

Med Hensyn til Boghveden, som blandt andet det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvæde) omtalte, blev det oplyst, at det vistnok vilde være nødvendigt, at Staten lagde Beslag paa Boghveden for at skaffe det nødvendige Kvantum Gær. Nu blev det oplyst, at vi tidligere fik den Boghvede, der skulde bruges, fra Udlandet, og at Boghvede dyrkes her i Landet i ret forsvindende Grad. Den dyrkes nemlig paa de allertarveligste Jorder i Jylland. Hvis det bliver nødvendigt at beslaglægge Boghveden, vil jeg bede den højtærede Indenrigsminister om, at det maa blive gjort paa en saadan Maade, at de paagældende straks kan faa Byg udleveret i Forhold til den Boghvede, de leverer; det faar paa magre Egne en stor Betydning nu, da Landmændene skal af med al Rugen og heller ikke kan faa fat paa Kartofler, naar man saa ogsaa tager fat paa Boghveden. Det er ikke nok, at der bliver lovet de paagældende Byg i Stedet, men jeg vil henstille, at de straks faar Byg i Forhold til det Kvantum Boghvede, de maa aflevere,